

[Hjortnæs]

og nordjyske område. Jeg forstår ikke, hvordan hr. Ole Bernt Henriksen, hr. Gammelgaard og udenrigsministeren kan stemme for bortsalg af disse to meget moderne og tidssvarende færger. De går hermed direkte imod det lokalsamfunds interesser, hvor de er valgt.

Jeg forstår heller ikke fru Inger Stilling Pedersen. Jeg tænker her på de udtalelser, fru Inger Stilling Pedersen tidligere er fremkommet med. Føler fru Inger Stilling Pedersen ikke, at afstanden mellem det, hun har sagt, det, hun har stået for, og det, hun i givet fald nu skal bruge sin stemme til, bliver for stor? Jeg spørger.

Jeg kan heller ikke tilbageholde, at hr. Gammelgaard igen og igen ved enhver given lejlighed har påkaldt sig borgmester Thorkild Simonsen, hans dygtighed, hans kompetence, hans råd. Her har vi en sag, hvor Thorkild Simonsen igen og igen har appelleret til regeringen og til de lokale politikere, men her er hr. Gammelgaard ikke parat til at følge Thorkild Simonsens råd. Her hjælper hans appeller ikke.

For nogle måneder siden stod hr. Kofod-Svendsen her på talerstolen og sagde, at når han ville stemme for en nedlæggelse af skatterådet og for en helt anden skatteligningsstruktur, var det, fordi han havde ført en telefonsamtale med Thorkild Simonsen. Jeg ved, at Thorkild Simonsen også har forsøgt at få hr. Kofod-Svendsen til at forstå, hvordan disse tal reelt hænger sammen, men her har vi altså en situation, hvor hr. Kofod-Svendsen på den ene side vil hævde, at han ikke føler sig forpligtet af en aftale, men på den anden side tilsidesætter alle de saglige argumenter og hensyn, som Thorkild Simonsen har henledt hr. Kofod-Svendsens opmærksomhed på.

Hr. Kofod-Svendsens afgørende argument er tilsyneladende, at når vi når frem til 1996, ville vi alligevel stå i den situation, at vi skulle sælge de to færger, men det er jo det, der er objektivt forkert.

Kendsgerningen har hele tiden været, at én sejlroute skulle overleve, og vi har altid været af den opfattelse, at den midt-, vest- og nordjyske befolkning i hvert fald ikke skulle have en sejlroute, som kapacitetsmæssigt og standardmæssigt lå under den kapacitet og standard, som de to færger repræsenterer. Så under alle omstændigheder skal der færger til af den størrelsesorden og af den standard for at betjene den midt-, vest- og nordjyske befolkning. Derfor er hr.

Kofod-Svendsens hovedargument simpelt hen forkert.

Endelig vil jeg sige: Hvad vil hr. Kofod-Svendsen egentlig gøre, hvis det til sin tid viser sig, at finansministeren ikke var noget orakel, og at finansministerens tal ikke holder? Det er ikke første gang, vi så vil opleve, at finansministerens tal ikke holder.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg ønsker blot ved at tage ordet her under behandlingen at bekræfte det, som hr. Hjortnæs har sagt om forløbet af Storebæltsforhandlingerne i sin tid: Der er ingen tvivl om, at det salg, som et meget snævert flertal i Folketinget nu agter at gennemføre mod al fornuft og mod al økonomisk ræson, er et klart brud på forudsætningerne for Storebæltsaftalen. Det vidste regeringen, inden man indgik finanslovaftalen med Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti. Det er blevet gentaget den ene gang efter den anden ikke mindst af den minister, vi dengang førte forhandlingerne med, nemlig hr. Arne Melchior.

Jeg synes, det er et trist kapitel i dansk parlamentarismes historie, at en regering, til trods for hvad en tidligere minister, som dengang havde ansvaret for forhandlingerne, udtalte, alligevel bryder forudsætningerne for en aftale ved at gennemføre dette salg.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal gerne bekræfte over for hr. Hjortnæs, at jeg faktisk ofte taler med Thorkild Simonsen om snart det ene spørgsmål snart det andet spørgsmål, og jeg anser Thorkild Simonsen for en meget fornuftig og dygtig borgmester og formand for Kommunernes Landsforening. Men hr. Hjortnæs kan vel ikke forvente, at jeg skulle stå her og referere alt, hvad Thorkild Simonsen siger, og det kan vel heller ikke være sådan, at jeg automatisk skulle mene præcis det samme som Thorkild Simonsen, blot fordi denne har sagt et eller andet.

Personlig kan jeg være overrasket over, at man ikke, når det nu er så afgørende for Socialdemokratiet, sikrede færgerne under de forhandlinger, man førte om DSB's fremtid for nogle få måneder siden, hvor vi kunne komme med så mange argumenter.